

ק"פ 28281/11/13 - מ ח נ ג ד ר ב

בית משפט השלום בקריות

ק"פ 28281-11-13 חאג' נ' ב

מ ח	בפני הקובל נגד הנאשמת
ר ב	כב' השופט מוחמד עלי

החלטה

1. בגדרי קובלנה פרטית, שהוגשה נגד הנאשמת ובה יוחסה לה עבירה של פרסום לשון הרע בכוונה לפגוע לפי סעי' 1 בשילוב סעיפים 2 ו- 6 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה- 1965, מעלה הנאשמת מספר טענות מקדמיות.

חרף החלטתי המורה לקובל להגיש תגובה, לא הוגשה תגובה, ועל כן, ראיתי להיתן החלטה זו בהעדר תגובה.

2. בטרם אתייחס לטענות, יובהר כי הצדדים היו זוג נשוי, שנישואיהם לא החזיקו מעמד תקופה ארוכה ועלו על שרטון. הנאשמת הגישה נגד הקובל תלונה במשטרה בגין איומים, בעילה שלא בהסכמה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, חקירה נפתחה והקובל אף נעצר לצרכי חקירה ולאחר מכן שוחרר. בכתב הקובלנה נטען כי הגשת התלונה, הטענות שנטענו על ידי הנאשמת במסגרתה וההליכים שהיו כרוכים בכך, מהווים עבירה על חוק איסור לשון הרע.

3. בבקשה הנוכחית, טוענת הנאשמת כי היא עומדת מאחורי תלונתה כפי שגוללה על ידה במשטרה והיא עדיין ממתינה להחלטת הפרקליטות. לדידה, הקובל הזדרז בהגשת הקובלנה ויצא מתוך הנחה שתיק החקירה נסגר, אלא שלא היא, התיק מצוי בעיון הפרקליטות ולא ניתנה בו עוד החלטה, וגם אם תינתן החלטה לסגור התיק, עדיין פתוחה בפניה הדרך להשיג על החלטה זו. מכאן, טוענת הנאשמת כי הקובלנה הוגשה טרם זמנה, ובהעדר "בסיס עובדתי או חוקי להגשתה" יש להורות על מחיקתה על הסף.

ניתן לתמצת את טענות הנאשמת בנקודה זו ולומר שהן נוגעות ליחס בין הקובלנה לבין החקירה הפלילית המתנהלת בעקבות תלונתה. לשיטת הנאשמת יש להמתין כדי לדעת מה תניב תלונתה.

אין בידי לקבלת את העמדה המוצגת על ידי הנאשמת.

בשים לב למהות העבירה המיוחסת לנאשמת בכתב הקובלנה ולהגנות העומדות לה מכח חוק איסור לשון הרע, לא מן הנמנע כי להחלטות כאלה ואחרות שתתקבלנה על ידי הפרקליטות בנוגע לתיק החקירה, לא כל שכן הכרעות שתתקבלנה בגדר המשפט הפלילי אם יוגש כתב אישום כלל, תהיה השפעה על מהלך הקובלנה כאן. אלא שלא הונח מקור חוקי לקיומה של סמכות למחוק את הקובלנה או לעכב את בירורה (מעין טענה של הליך תלוי ועומד במשפט האזרחי) כדי לעמוד על תוצאות החקירה או המשפט הפלילי, אם יוגש. בהעדר מקורי חוקי וסמכות בדין, אין לפגוע בזכותו של הקובל לנהל את הקובלנה, על ידי מחיקתה או עיכוב בירורה עד שתתקבל החלטת הפרקליטות לגבי תיק החקירה המונח לפתחה.

4. הנאשמת מוסיפה וטוענת כי עובדות כתב הקובלנה, גם אם יוכחו כנכונות, אינן מהוות עבירה. איני סבור כי כך הוא המצב. עיון בכתב הקובלנה מלמד כי אם הנטען בו יוכח כנכון, ומנגד לא תעמוד לנאשמת הגנה, יכולות העובדות לבסס עבירה לפי חוק איסור לשון הרע. ודוק, אין זה השלב להעריך את סיכויי הצלחת הקובלנה או הסיכויים לכך שהגנה כלשהי תתקבל. מובן כי לשם קביעת העובדות, לרבות קיומה של הגנה כלשהי, יש צורך בבירור עובדתי - מכאן שאין מקום לסלק את הקובלנה על הסף מטעם זה.

5. הנאשם מעלה טענה להגנת מן הצדק, ומפרטת את טענותיה לגבי התנהגותו של הנאשם כלפיה במהלך קשר הנישואין הקצר. לטענת הנאשמת ניהול הקובלנה נגדה, בשים לב לטענות הקשות שהועלו על ידה, עומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית. ברור כי טענותיה של הנאשמת באשר להתנהגות הקובל כלפיה, הן טענות עובדתיות מובהקות, שיש צורך לבררן במהלך שמיעת הראיות, ועל כן, ההכרעה בהן אינה יכולה להיעשות בדיון המקדמי ויש להותירה לשלב בירור המשפט.

6. אשר לבקשת הנאשמת ליידע את הפרקליטות לגבי הגשת הקובלנה, אכן סעי' 71 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1981 קובע כי "הוגשה קובלנה, יעביר בית המשפט העתק ממנה לפרקליט המחוז; התביעה תנוהל, על אף האמור בסעיף 11, בידי הקובל או בא-כוחו, זולת אם פרקליט המחוז הגיש לבית המשפט, תוך חמישה עשר ימים לאחר שקיבל העתק הקובלנה, הודעה שפרקליט מפרקליטות המדינה ינהל את התביעה".

לתיק בית המשפט הוגשה הודעה מטעם פרקליטות המחוז לפיה אין בכוונתה לנהל את הקובלנה. פרקליט המחוז הוסיף וציין בהודעה כי בטיפול הפרקליטות תיק שנפתח בגין אותו אירוע, שטרם התקבלה החלטה זו. די בהודעה זו כדי למלא אחר הוראות הדין.

7. סוף דבר, בקשת הנאשמת למחיקת כתב הקובלנה נדחית. הקובלנה תמשיך להתברר כסדרה.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תשע"ד, 24 יוני 2014, בהעדר הצדדים.